

Ποιήματα για την Άνοιξη

Άνοιξη (Θ. Τρουπής)

Νάτη, η άνοιξη προβάλλει
με χαρές κι αγάπες πάλι.

Γεια σου, λέλεκα λεβέντη,
π' έστησες στη στέγη γλέντι.

Γάμοι, κρόταλα κι αντάρα
με την Άνοιξη κουμπάρα.

Σήμερα το χελιδόνι
τη φωλίτσα τους τελειώνει

κι αύριο με τη χελιδόνα
θα φορέσουν αρραβώνα.

Παίζουνε βιολιά τ' αηδόνια
και κοτσύφια τα τρομπόνια.

Οι γαλιάντρες στα κλαρίνα,
στα κρουστά η βατραχίνα.

Κούκου! Ο κούκος το λαλεί!
μύριους γάμους ευλογεί.

Κάλαντα του Μάρτη / Χελιδονίσματα

Ήρθε ήρθε χελιδόνα
ήρθε κι άλλη μελιδόνα
κάθισε και λάλησε
και γλυκά κελάηδησε !
« Μάρτη , Μάρτη μου καλέ ,
και Φλεβάρη , φοβερé
κι αν φλεβίσεις κι αν τσικνίσεις
καλοκαίρι θα μυρίσεις .
Κι αν χιονίσεις κι αν κακίσεις
πάλι άνοιξη θ' ανθίσεις .

Χελιδόνα έρχεται
απ' τη μαύρη θάλασσα ,
θάλασσα επέρασε
έκατσε και λάλησε .
Λάλησε τα γράμματα ,
γράμματα βασιλικά ,
που μαθαίνουν τα παιδιά ,
τα παιδιά του δάσκαλου .

Δάσκαλος της έστειλε
να της δώσει πέντε αυγά
αν δεν έχετε πέντε αυγά ,
παίρνουμε την κλωσσαριά
να γεννά και να κλωσσά
και να σέρνει τα πουλιά .

Μάρτη , Μάρτη βροχερέ
και Απρίλη δροσερέ
τα πουλάκια κελαηδούν
τα δεντράκια φύλλα ανθούν ,
τα πουλάκια αυγά γεννούν
κι αρχινούν να τα κλωσοούν .

Άνοιξη

Χελιδονάκι , κόψε μου ,
πού 'χεις ουρά ψαλίδι
αχτίδες του ήλιου για κλωστή
να δέσω παπαρούνες
κρινάκια , μαγιολούλουδα
η άνοιξη γιορτάζει .

Θέτη Χορτιάτη

*

- Χελιδονάκι μου γοργό
πού 'ρθες απ' την έρημο ,
τι καλά μας έφερες ;
- Την υγεία και τη χαρά
και τα κόκκινα τ' αυγά .

(Παραδοσιακό)

*

Δόνι , δόνι ,
δόνι , χελιδόνι ,
έλα στο μπαλκόνι ,
φτιάξε τη φωλιά σου
και βγάλε τα πουλιά σου !

Άνοιξη

Γλυκό του Μάρτη μήνυμα ,
θ' ανθίσει η πασχαλιά ,
θα λιώσουν τ' άσπρα χιόνια ,
θα 'ρθουν τα χελιδόνια .

Οι κάμποι θα 'ναι πράσινοι ,
θα κελαηδούν πουλιά ,
θα βγουν ανθάκια χίλια
και τ' άσπρα χαμομήλια .

Ωραία είναι η άνοιξη ,
ωραία είναι πολύ !
Κι ειν' η καρδιά μας όλη
κι αυτή ένα περβόλι .

Γλυκό του Μάρτη μήνυμα ,
θ' ανθίσουν πασχαλιές ,
χρυσό θα ' χει στεφάνι
ο ήλιος . Τι ομορφιές !
Πάσχα Κυρίου φτάνει ! ...

Στέφανος Μπολέτσης

Η πεταλούδα

-Έλα, πεταλουδίτσα μου
στάσου να σε τσακώσω
δεν θα σου τσαλακώσω
καθόλου τα φτερά.

Θα σε ταΐζω ζάχαρη,
θα σου'χω για σπιτάκι
μεταξωτό κουτάκι,
θα ζήσεις μια χαρά.

-Για τη δική σου ζάχαρη,
καθόλου δεν με μέλει
των λουλουδιών το μέλι
μ' αρέσει πιο πολύ.

Κι έχω τον κάμπο τον πλατύ,
τη χλόη τη δροσάτη
βασιλικό παλάτι,
κοπέλα μου καλή.

Μαρία Σταματέλου

Άνοιξη σ' αγαπώ

Άνοιξη σ' αγαπώ.
Μοιάζεις με την ειρήνη.

Μοιάζεις με τις μητέρες
που θήλασαν τα βρέφη
στις εικόνες του Ραφαήλ.

Μοιάζεις με το χαμόγελο
μέσα στη μουσική.

Μου θυμίζεις το Θεό
που γράφει για την αγάπη
σε μεγάλα κατεβατά
σελίδων με αστέρια
στροφές ποταμών
και ποιήματα.

Νικηφόρος Βρεττάκος

Χελιδονοφωλιές

Μια φορά σε κάποια στέγη
δύο χαρούμενα πουλιά
δύο σπαθάτα χελιδόνια
πήγαν κι έχτισαν φωλιά.

Κι ένα χέρι, τέτοιο χέρι
που δεν πόνεσε σταλιά
πάει στη στέγη κάποια μέρα
και γκρεμίζει τη φωλιά.

Και τα δύο τα χελιδόνια
σαν γυρίσαν στη φωλιά
πια δε βρήκαν τα καημένα
τα μικρά τους τα παιδιά.

Στο κακό το σπίτι τώρα
που χαλάσαν τη φωλιά
δεν πηγαίνουν τα πουλάκια
δεν ακούς γλυκολαλιά.

Τέλλος Άγρας

Αινίγματα:

Από πάνω σαν τηγάνι,
από κάτω σαν βαμβάκι
και από πίσω ψαλιδάκι

Άνοιξη

Έρχομαι μέσα απ' τα δέντρα.
Έλα ,έλα , κοριτσάκι,
μυρίζω πασχαλιά και μαντζουράνα.
Έλα ,έλα, αγοράκι,
κυλήσου στο χώμα,
κάνε κολοτούμπες στο γρασίδι,
αγκάλιασε σφιχτά τη γάτα σου,
ρίξε μια πέτρα στο χελιδόνι που σε κοιτά στο
συρματόπλεγμα,
βγάλε μια δυνατή φωνή να ξαλαφρώσεις,
δώσε μια κλωτσιά στη μπάλα σου, να φτάσει στα ουράνια.
Έρχομαι μέσα απ' τα δέντρα.
Πάρε ένα τριαντάφυλλο απ' τον κήπο του γείτονα,
γύρνα στη σουβλα το πασχαλιάτικο αρνί,
κόψε μια μαργαρίτα μ' αγαπά-δε μ' αγαπά,
φτιάξε μαγιάτικο στεφάνι
με παπαρούνες, χαμομήλια και πράσινα στάρια.
Έλα ,έλα, αγοράκι,
έλα ,έλα , κοριτσάκι.
Δε μ' ακούς;
Είμαι η Άνοιξη.

Μάρω Λοίζου

«Άνοιξη»

Τα χιόνια λιώνουν στα βουνά
τα δέντρα "ντύθηκαν" ξανά
με φύλλα νέα και λεπτά.

Ο ήλιος μας χαμογελά
και τα λουλούδια τα μικρά
απλώθηκαν μες τους αγρούς
και σε λοφίσκους φουντωτούς.

Το φως κερδίζει τη νυχτιά
και η πλάση όλη ξυπνά
με θόρυβο ψιθυριστό
σαν το ζουζούνι το τρελλό.

Οι παπαρούνες χορεύουνε
και τα ζουμπούλια θεριεύουνε
κάτω απ' την αμυγδαλιά
με τα άνθη τα πολλά.

Η άνοιξη έχει μυρωδιά
που σε αγγίζει στα κρυφά
και πια δεν ξέρεις γιατί μπορείς
σαν να πετάς, να περπατείς
και όλο να χαμογελάς
όταν αγνώστους συναντάς.

Βάσω Ηλιάδη

Γλώσσα:Λογοτεχνία:
διαβάζουμε το βιβλιαράκι της άνοιξης από τη σειρά της Ε.
Φακίνου:οι 4 εποχές
Λαϊκό Παραμύθι Το χελιδόνι

Μια φορά ήταν ένας άρχοντας κι αγαπούσε μια κοπέλα. Εκείνη όμως δεν τον ήθελε. " Πάρ' τον καλή μου, παρ' τον χρυσή μου που 'χει βιος..."της έλεγαν όλοι.

Τίποτα η κοπέλα. Αγαπούσε, βλέπεις, ένα παλικάρι όμορφο, ξενιτεμένο κι όλο περίμενε κι όλο έλπιζε και δε σήκωνε τα μάτια της σε άλλον, μακάρι να ήταν κι ο ίδιος ο βασιλιάς.

Ο άρχοντας της έστελνε κάθε μέρα προξενητάδες, ύστερα δώρα, αλλά η κοπέλα έδιωχνε τους προξενητάδες και γύριζε πίσω τα δώρα.

Στο τέλος ο άρχοντας, θυμωμένος έστειλε μερικούς έμπιστους ανθρώπους του και την πήρανε και την πήγαν με το ζόρι στην εκκλησία, έτσι όπως ήταν με τα ρούχα που φορούσε, τα μαύτρα, τα καραγκούνικα.

" Σε έδεσα τώρα!" της είπε ο άρχοντας. Αλλά την ίδια στιγμή η κοπέλα, που δεν τον ήθελε, έγινε χελιδόνι και πέταξε μακριά, με το μαύρο της σεγκούνι, που έγινε η πλάτη του χελιδονιού και με τις δυο πλεξούδες της που γίνανε η ψαλιδωτή ουρά του!!